

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 6 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2023

«Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ»

«Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ
ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ»

έτος 16^ο Τεύχος 712

ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Αποστολικό ανάγνωσμα (Α΄ Κορ.3,9-17) - Υπό Δημητρίου Φαραστέλη- θεολόγου

«Θεόν γαρ εσμέν συνεργοί, Θεού γε-
ώργιον, Θεού οικοδομή έστε.» (Α΄ Κορ.3,9)

Τα τελευταία χρόνια ο λόγος για ανανέ-
ωση της Εκκλησίας έφτασε στο κατακό-
ρυφο. Μέσα από ραγδαίες εξελίξεις της ε-
ποχής μας βλέπουν, όσοι κινούνται στο πε-
ριθώριο της εκκλησιαστικής ζωής, και την

Εκκλησία ως ένα κοσμικό μέγεθος, που πρέπει να εφαρμόσει όλες τις θε-
ωρούμενες ως αναγκαίες στη ζωή του κόσμου μεθόδους βελτίωσης και
προόδου. Αλλά κι εκείνοι, που μετέχουν ενεργότερα στην εκκλησιαστική
ζωή, επικαλούνται συχνά την ανάγκη ανανέωσης της Εκκλησίας. Ο Απόστο-
λος Παύλος μιλώντας σήμερα μας λέγει: «Κατά την χάριν του Θεού την δο-
θείσαν μοι ως σοφός αρχιτέκνων θεμέλιον τέθεικα, άλλος δε εποικοδομεί,
έκαστος δε βλέπέτω πως εποικοδομεί» (Α΄ Κορ.3,10). Με αυτά τα λόγια μας
βοηθάει να συλλάβουμε ορθόδοξα την έννοια της ανανέωσης.

Η Εκκλησία δεν είναι κοσμικό γεγονός, αλλά θεανθρώπινη πραγματικότητα, αγιοτριαδική ζωή, κοινωνία μέσα στον κόσμο. Δημιουργήθηκε για να σώζεται ο κόσμος μέσα σε αυτή. Σώζει η Εκκλησία όχι με κοσμικά μέσα, αλλά με τη Θεία Χάρη, που κατέχει. Η Εκκλησία σώζει τον κόσμο και τον ενσωματώνει στο Χριστό την Κεφαλή της. Γιατί μόνο μετέχοντας στη ζωή του Χριστού μπορούμε να σωθούμε, να ελευθερωθούμε από το θάνατο και τη φθορά. Στην Εκκλησία μας συνυπάρχουν δυο στοιχεία, το άκτιστο και το κτιστό, το άχρονο και το χρονικό, το θείο και το ανθρώπινο. Το πρώτο σώζει κι αγιάζει, το δεύτερο σώζεται κι αγιάζεται. Αν έπρεπε κι αυτό συνέχεια να μεταβάλλεται, δε θα είχε ο κόσμος πάντοτε την ίδια δυνατότητα και βεβαιότητα για τη σωτηρία του. Επειδή όμως το ανθρώπινο στοιχείο στην Εκκλησία δε σώζεται ασυνείδητα, αλλά συνειδητά με τη συνέργεια του, μπορούμε τότε να μιλάμε για συνεχή ανανέωση, όχι όμως της Εκκλησίας, αλλά της ζωής των πιστών, του ανθρώπινου στοιχείου της Εκκλησίας. Η ορθοδοξία δε μιλάει για ανανέωση της ίδιας της Εκκλησίας, γιατί η Εκκλησία ως σώμα Χριστού μένει πάντα νέα εν Χριστώ, αφού η ζωή της είναι ίδια η ζωή του Χριστού, που συνεχίζεται στους αιώνες στο πρόσωπο των Αγίων.

Ανανέωση είναι πρωταρχικά η μετάνοιά μας, η θεραπεία του νου μας, για να θεωθεί και να θεώσει όλη την ύπαρξή μας. Η ανανέωσή μας συνίσταται στη διαρκή επανένωσή μας με το Χριστό. Νέο είναι αυτό που μένει σταθερά στο Χριστό, υπάρχει εν Χριστώ και ζει εν Χριστώ. Γι' αυτό ο Παύλος ονομάζει το Χριστό θεμέλιο αναντικατάστατο, πάνω στο οποίο καλούμαστε να εποικοδομήσουμε τη ζωή μας και τα έργα μας: **«Θεού γαρ εσμέν συνεργοί Θεού γεώργιον, Θεού οικοδομή εστέ»** (Α΄ Κορ.3,9). Υπάρχει, λοιπόν, ουσιαστική διαφορά στον τρόπο, με τον οποίο κόσμος κι Εκκλησία εννοούν την ανανέωση. Για τον κόσμο το νέο είναι χρονική κατηγορία, για την Εκκλησία όμως είναι πνευματική κατηγορία, ότι ισχύει για την προσωπική μας ζωή, ισχύει και για την πορεία της Εκκλησίας μέσα στην ιστορία. Η ζωή της Εκκλησίας συνεχίζεται ως ζωή Χριστού μέσα στην ιστορία δια των Αγίων, των πραγματικών μελών του σώματος του Χριστού. Στους Αγίους μας διασώζεται η ταυτότητα της Εκκλησίας σε κάθε εποχή.

Σήμερα όλα γκρεμίζονται, ιδανικά, οικογένεια, πατρίδα, ανθρώπινη αξιοπρέπεια, ανθρώπινα δικαιώματα, πίστη, ηθική και κοινωνία. Όταν σκεφτούμε πόσα αποτρόπαια εγκλήματα γίνονται κάθε μέρα στη γη, τότε θα καταλάβουμε πόσο εύκολα γκρεμίζουμε τα σκηνώματα του Θεού. Αλλά ο Απόστολος Παύλος στο σημερινό Αποστολικό ανάγνωσμα επιμένει, μας θέλει οικοδόμους. Όλοι θα κριθούμε γι' αυτό που οικοδομούμε. Όπως η πολεοδομία κάνει έλεγχο στις οικοδομές, έτσι και η πολεοδομία του ουρανού θα κρίνει τις οικοδομές, που χτίζουμε: **«Ει δε τις εποικοδομεί επί το θεμέλιον τούτον χρυσίον, άργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χάρτον, καλάμην, εκάστου το έργον φανερόν γενήσεται.»** (Α΄ Κορ.3,12-13). Η οικοδομή θεωρεί ο Παύλος ότι είναι η Εκκλησία. Όταν λέμε Εκκλησία δεν εννοούμε τους τοίχους, που σηματοδοτούν τον τόπο της ευχαριστιακής σύναξης. Λέγεται κι αυτός ο τόπος εκκλησία. Ο λαός λέγει « πάμε εκκλησία» και βέβαια εννοεί τον τόπο της προσευχής και σύναξης του σώματος του Χριστού. Η οικοδομή της Εκκλησίας της Εκκλησίας πολεμήθηκε με λύσσα κι από μέσα κι απ' έξω. Η Εκκλησία, όμως, έχει θεμέλιο ασάλευτο. Είναι ο Θεάνθρωπος Χριστός: **«Θεμέλιον άλλον ουδείς δύναται θείναι, παρά τον κείμενον, ός εστίν Ιησούς Χριστός»** (Α΄ Κορ.3,11). Αν είναι δυνατό οι άνθρωποι να γκρεμίσουν τον ήλιο από τη θέση του, άλλο τόσο μπορούν να σβήσουν την Εκκλησία, που είναι το φως του Χριστού, φως εθνών.

Η Εκκλησία είναι κατασκευασμένη από το Χριστό, στερεωμένη δε με το πανάγιο αίμα Του: **Ποιμάνετε την εκκλησίαν του Θεού, ήν ο Χριστός περιποίησατο δια του ιδίου αίματος»** (Πραξ.28,28). Αυτά λέγει ο Παύλος στους πρεσβυτέρους της Εφέσου. Το θεμέλιο, που λέγεται Χριστός είναι για όλες τις οικοδομές. Οικοδομή είναι κάθε άνθρωπος, όχι απλά μια οικοδομή, αλλά ναός: **«Ουκ οίδατε ότι ναός του Θεού εστέ και το πνεύμα του Θεού οικεί εν υμίν;»** (Α΄ Κορ.3,16). Οικοδομή είναι κάθε οικογένεια. Το χριστιανικό σπίτι είναι **«κατ' οίκον εκκλησία»** (Ρωμ.16,5). Οικοδομή είναι κάθε πνευματικό έργο που επιτελούμε. Λέγει σήμερα ο Παύλος: **«Εκάστου το έργον φανερόν γενήσεται, η γαρ ημέρα δηλώσει, ότι εν πυρί αποκαλύπτεται.»** (Α΄ Κορ.3,13). Οικοδομή είναι η κοινωνία, που ή όλοι μαζί τη χτίζουμε ή την γκρεμίζουμε. Όλες οι παραπάνω οικοδομές για να σταθούν, πρέπει να έχουν θεμέλιο γερό. Και το θεμέλιο το ασάλευτο είναι ο Ιησούς Χριστός.

Ποιος θα εμπιστευόταν την οικοδόμηση του σπιτιού του σε κάποιον άσχετο εργολάβο; Κι όμως πολλές φορές εμπιστευόμαστε το χτίσιμο της πνευματικής οικοδομής σε άσχετους οικοδόμους. Εμπιστευόμαστε την οικοδομή της οικογενείας σε νεαρά κυρίως άτομα, που δε γνωρίζουν τι θα πει υπευθυνότητα. Τι γνωρίζουν από αγωγή γάμου; Το αποτέλεσμα η βόμβα του διαζυγίου. Ποιος θα οδηγούσε ζώα ακάθαρτα μέσα στο Ναό και να τον κάνει στάβλο; Κι όμως τον ωραιότερο ναό τον μετατρέπουμε σε στάβλο. Καθένα είναι Ναός «του εν ημίν Αγίου Πνεύματος». Το μεταβάλλουμε σε στάβλο αισχρών λογισμών, σε στάβλο πονηρών επιθυμιών της καρδιάς μας. Στάβλο ακαθάρτων παθών : **« ουκ οίδατε, ότι ναός του Θεού εστέ και το πνεύμα του Θεού οικεί εν υμίν;»** (Α΄Κορ.3.16). Ποιος θα ήθελε να γκρεμίσει ένα ναό; Κι όμως το έργο αυτό το κάνουμε πολλοί. Φθείρουμε και γκρεμίζουμε το Ναό της ύπαρξής μας. Ο Παύλος με αυστηρότητα μας λέγει: **«Ει τις το ναόν του Θεού φθείρει, φθαρεί τούτον ο Θεός, ο γαρ ναός του Θεού άγιος εστίν, οίτινες εστέ υμείς»** (Α΄Κορ.3,17).

Οικοδόμους μας θέλει ο Απόστολος Παύλος. Θέλει όσα κάνουμε να ωφελούν ψυχές, να στηρίζουν. Το σύνθημα του κόσμου είναι «όλα επιτρέπονται». Το σύνθημα του χριστιανού είναι , πράττω μόνο όσα οικοδομούν, όσα είναι ωφέλιμα **« Πάντα έξεστι, αλλ'ου πάντα οικοδομεί»** (Α΄Κορ.10,23). Θέλει την οικοδομή τέλεια, ολοκληρωμένη. Στην υλική οικοδομή δεν αρκεί το θεμέλιο. Χρειάζεται και η **στέγη**. Θεμέλιο της ζωής μας είναι η πίστη στο Χριστό. Στέγη είναι η **αγάπη «η αγάπη οικοδομεί»** (Α΄Κορ.8,1) **«η αγάπη πάντα στέγει»** Α΄Κορ.13,7). Θέλει ακόμη ο Απόστολος Παύλος να εξασφαλίσουμε την κατοικία του μέλλοντος. Πρόκειται για μια άλλη οικία, που είναι **αχειροποίητος**. Όλα τα γήινα κάποια μέρα θα καταλυθούν, θα γκρεμισθούν. Και το σώμα μας, που είναι ένα θαυμάσιο οικοδόμημα από τα χέρια του καλλιτέχνη Θεού, θα γκρεμιστεί κι αυτό με το θάνατο. Τη στιγμή αυτή που παραδίνουμε στη φθορά το σώμα μας, η ψυχή μας σε μια άλλη σκηνή θα φιλοξενηθεί για πάντα: **«οίδαμεν, ότι, εάν επίγειος ημών οικία του σκήνους καταλυθή, οικοδομήν εκ Θεού έχομεν, οικίαν αχειροποίητον αιώνιον εν τοις ουρανοίς»** (Β΄Κορ.5,1). Όσοι στεγάζονται με χαρά στην οικοδομή της Εκκλησίας στη γη, αιώνια θα στεγάζονται στην οικοδομή της βασιλείας των ουρανών. **ΑΜΗΝ**.